

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S. J.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. D. S., advokátom v T., proti odporcom **1/ V. Ď. (J.)**, bývajúcej v T., **2/ S. E., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., **o neplatnosť právneho úkonu**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 14 C 86/2003, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. apríla 2009, sp. zn. 24 Co 297/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom z 8. februára 2008, č.k. 14 C 86/2003-195 v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva k bytu uzavretej dňa 2. júla 2002, ktorou odporca 2/ previedol na odporkyňu 1/ byt č. X. v T., na V. Zároveň vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu odporcom 2/ len s odporkyňou 1/ nie je v rozpore s právnymi predpismi. V predmetnej veci nevzniklo právo spoločného užívania podnikového bytu manželmi, teda navrhovateľa a odporkyne 1/, keď pridelením bytu vzniklo odporkyňi 1/ právo užívať byt a navrhovateľovi iba právo bývania. Právo užívania bytu sa neskôr odporkyňi 1/ zmenilo na nájom služobného bytu. Nakoľko bolo vylúčené zo zákona, aby navrhovateľovi a odporkyňi 1/ vzniklo k predmetnému bytu na V. v T. právo spoločného užívania bytu, ktoré by sa pretransformovalo na spoločný nájom bytu manželmi, nemohol by odporca 2/ s navrhovateľom, ako s nájomcom bytu na to oprávneným, podpísať zmluvu o prevode

vlastníctva k bytu. Odporca 2/ mohol byť previesť iba do vlastníctva odporkyne 1/, ako nájomníčke bytu. Nakoľko navrhovateľovi zaniklo aj právo bývania v byte trvale určenom pre ubytovanie pracovníka organizácie trvalým opustením spoločnej domácnosti, odporkyňa 1/ neuviedla odporcu 2/ svojím čestným prehlásením do omylu, čím by mohla spôsobiť neplatnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytu.

Krajský súd v Trnave na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 8. apríla 2009, sp. zn. 24 Co 297/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Ustálil, že navrhovateľovi nevzniklo ani právo spoločného užívania bytu, ani právo spoločného nájmu bytu po novele Občianskeho zákonníka a preto odporca 2/ ako predávajúci a odporkyňa 1/ ako kupujúca postupovali v súlade so zákonom v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, keď predávajúci odpredal kupujúcej predmetný byt.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktorý navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 243b ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že návrhu bude vyhovené. Namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Nestotožnil sa s názorom odvolacieho súdu o správnosti postupu výmeny bytu, keď výmenu podnikového bytu schvaľoval Miestny národný výbor v T.. Mal za to, že ustanovenie § 182 vtedy platného Občianskeho zákonníka nevyklučovalo vznik práva spoločného užívania podnikového bytu manželmi. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Odporkyňa 1/ navrhla dovolanie navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko nie sú dané dôvody dovolania.

Odporca 2/ považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne a dovolanie navrhovateľa navrhol v zmysle § 243b ods. 1 O.s.p. ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel

k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyhlásil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že odvolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení odvolací súd nezistil.

Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. apríla 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská